YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

14 päivänä lokakuuta 1999 *

Yhdistetyissä asioissa T-191/96 ja T-106/97,

CAS Succhi di Frutta SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Castagnaro (Italia), edustajinaan asianajaja Alberto Miele, Padova, ja asianajajat Antonio Tizzano ja Gian Michele Roberti, Napoli, sekä asianajaja Carlo Scarpa, Venetsia,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Ziotti, avustajanaan asianajaja Alberto Dal Ferro, Vicenza, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii asetuksen N:o 228/96 mukaisesta hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle 14.6.1996 tehdyn päätöksen muuttamisesta 6.9.1996 tehdyn komission päätöksen C (96) 2208 (asia T-191/96), sekä 22.7.1996 tehdyn komission päätöksen (T-106/97) kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Potocki sekä tuomarit C. W. Bellamy ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.2.1999 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt, tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely

1 Neuvosto antoi 4.8.1995 asetuksen N:o 1975/95 toimista maataloustuotteiden toimittamiseksi veloituksetta Georgian, Armenian, Azerbaidžanin, Kirgisian ja Tadžikistanin väestölle (EYVL L 191, s. 2; jäljempänä asetus N:o 1975/95). Asetuksen ensimmäisen perustelukappaleen mukaan "olisi säädettävä maata-

loustuotteiden luovuttamisesta Georgian, Armenian, Azerbaidžanin, Kirgisian ja Tadžikistanin käyttöön elintarvikkeiden saantiedellytysten parantamiseksi paikallisten olojen moninaisuuden huomioon ottaen ilman, että markkinasääntöjen mukaiseen hankintaan tähtäävää kehitystä silti vaarannetaan" ja toisen perustelukappaleen mukaan "yhteisöllä on interventiotoimenpiteiden tuloksena käytettävissään maataloustuotteiden varastoja ja nämä tuotteet olisi poikkeuksellisesti myytävä ensisijaisesti suunnitellun toimen toteuttamiseksi".

2 Asetuksen N:o 1975/95 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Toteutetaan tässä asetuksessa vahvistetuin edellytyksin toimenpiteet interventiotoimenpiteiden tuloksena käytettävissä olevien erikseen määritettävien maataloustuotteiden toimittamiseksi veloituksetta Georgian, Armenian, Azerbaidžanin, Kirgisian ja Tadžikistanin käyttöön; jos interventiotuotteita ei tilapäisesti ole käytettävissä, niitä voidaan yhteisön solmimien sitoumusten toteuttamiseksi laskea liikkeelle yhteisön markkinoille."

3 Asetuksen N:o 1975/95 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Tuotteet toimitetaan sellaisenaan tai jalostettuina.

2. Toimien kohteena voivat olla myös käytettävissä olevat tai sellaiset elintarvikkeet, joita on mahdollista saada markkinoilta toimittamalla maksuksi samaan tuoteryhmään kuuluvia tuotteita interventiovarastoista.

3. Toimituskustannukset, kuljetus- ja tarvittaessa jalostuskustannukset mukaan lukien, vahvistetaan tarjouskilpailumenettelyllä tai asian kiireellisyyteen tai kuljetusvaikeuksiin liittyvistä syistä yhden tarjouksen menettelyllä.

— — "

4 Komissio antoi 18.8.1995 asetuksen N:o 2009/95 interventiovarastoissa olevien Georgiaan, Armeniaan, Azerbaidžaniin, Kirgisiaan ja Tadžikistaniin tarkoitettujen maataloustuotteiden neuvoston asetuksessa N:o 1975/95 säädettyyn veloituksettomaan toimittamiseen sovellettavista säännöistä (EYVL L 196, s. 4; jäljempänä asetus N:o 2009/95).

5 Asetuksen N:o 2009/95 toisessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

" — — veloituksettomat toimitukset säädetään toteutettaviksi interventiovarastoista sellaisenaan toimitettavina maataloustuotteina, mutta myös muina kuin interventiota varten käytettävissä olevina, samaan tuoteryhmään kuuluvina tuotteina; — — näin ollen olisi annettava jalosteiden toimittamiseen sovellettavat erityiset yksityiskohtaiset säännöt; — — erityisesti olisi säädettävä mahdollisuudesta suorittaa kyseisten toimitusten maksu interventiovarastoista lähtöisin olevina raaka-aineina".

6 Asetuksen N:o 2009/95 2 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tarjouskilpailu voi koskea interventiovarastoista fyysisesti poistettavaa tuotteiden määrää maksuna samaan tuoteryhmään kuuluvista jalosteista tarjouskilpailuilmoituksessa vahvistetussa toimitusvaiheessa."

7 Asetuksen N:o 2009/95 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan 1 alakohdan mukaan tarjouksen pätevyys 2 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa edellyttää, että siinä on "nettotonniin valmista tuotetta vaihdettavaksi ehdotettu tuotteiden määrä tonneina (nettopaino) ilmaistuna tarjouskilpailuilmoituksessa vahvistettujen ehtojen ja toimitusvaiheen mukaisesti".

8 Asetuksen N:o 2009/95 6 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tarjous, jota ei ole tehty tämän artiklan säännösten mukaisesti tai joka ei vastaa täydellisesti tarjouskilpailun ehtoja tai johon sisältyy muita kuin tässä asetuksessa vahvistettuja edellytyksiä, voidaan hylätä."

9 Asetuksen N:o 2009/95 15 artiklan 1 kohdan mukaan tarjouskilpailuilmoituksissa on vahvistettava erityisesti:

"— lisälausekkeet ja ehdot,

— erien määritelmä,

— —

— kunkin erän osalta todetut tärkeimmät fyysiset ja tekniset ominaispiirteet,

— — ".

10 Asetuksen N:o 2009/95 15 artiklan 2 kohdan mukaan 2 artiklan 2 kohdassa säädetyn tarjouskilpailun osalta ilmoituksessa on erityisesti mainittava

"— toimituksen maksuna haltuun otettava erä tai eräryhmä,

— toimitettavan jalosteen ominaispiirteet: sen luonne, määrä, laatu, pakkaus jne".

11 Komissio antoi sittemmin 7.2.1996 asetuksen N:o 228/96 hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle (EYVL L 30, s. 18; jäljempänä asetus N:o 228/96).

12 Asetuksen N:o 228/96 ensimmäisessä ja toisessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

" — — asetuksessa N:o 1975/95 säädetään, että maataloustuotteiden toimittamisen kohteena voivat olla käytettävissä olevat tai sellaiset elintarvikkeet, joita on mahdollista saada markkinoilta toimittamalla maksuksi interventiotoimien johdosta käytettävissä olevia tuotteita;

— — jotta vastattaisiin vastaanottajamaiden hedelmämehua ja hedelmähilloa koskeviin pyyntöihin on aiheellista avata tarjouskilpailu parhaimpien toimintaedellytysten määrittämiseksi näille tuotteille sekä maksaa tarjouskilpailun voittajalle markkinoilta vedettyjen hedelmien muodossa noudattaen hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelmästä 18 päivänä toukokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 [EYVL L 118, s. 1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1363/95 [EYVL L 132, s. 8], 15 ja 15 a artiklan mukaista vetäytymisjärjestelmää".

13 Asetuksen N:o 228/96 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Avataan tarjouskilpailu liitteessä I esitetyn enintään 1 000 tonnin hedelmämehun, 1 000 tonnin hedelmämehutiivisteen ja 1 000 tonnin hedelmähillon suuruiselle määrälle asetuksessa (EY) N:o 2009/95 ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten säännösten sekä tämän asetuksen erityissäännösten mukaisesti."

14 Asetuksen N:o 228/96 liitteessä I täsmennetään seuraavaa:

Erä N:o 1	Toimitettava tuote: 500 nettotonnia omenamehua Poisvedettävä tuote: omenat

Erä N:o 2 Toimitettava tuote: 500 nettotonnia 50-prosenttista tiivistettyä omenamehua
Poisvedettävä tuote: omenat

Erä N:o 3 Toimitettava tuote: 500 nettotonnia appelsiinimehua
Poisvedettävä tuote: appelsiini

Erä N:o 4 Toimitettava tuote: 500 nettotonnia 50-prosenttista tiivistettyä appelsiinimehua
Poisvedettävä tuote: appelsiini

Erä N:o 5 Toimitettava tuote: 500 nettotonnia erilaisista hedelmistä valmistettua hilloa
Poisvedettävä tuote: omena

Erä N:o 6 Toimitettava tuote: 500 nettotonnia erilaisista hedelmistä valmistettua hilloa
Poisvedettävä tuote: appelsiini

Kaikkien erien toimituspäivä on 20.3.1996.

15 Kantaja teki 15.2.1996 päivätyllä kirjeellä tarjouksen eristä nro 1 ja 2, ja se tarjoutui maksuna tuotteidensa toimituksista poistamaan kummankin erän osalta 12 500 tonnia ja 25 000 tonnia omenoita.

16 Trento Frutta SpA (jäljempänä Trento Frutta) ja Loma GmbH (jäljempänä Loma) tarjoutuivat siirtämään pois 8 000 tonnia omenoita erän nro 1 osalta ja 13 500 tonnia omenoita erän nro 2 osalta. Lisäksi Trento Frutta ilmoitti, että se oli valmis ottamaan persikoita omenoiden sijasta, mikäli viimeksi mainituista olisi pulaa.

17 Komissio osoitti 6.3.1996 Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricololle (italialainen interventioelin; jäljempänä AIMA) kirjeen nro 10663, jossa oli Trento Fruttalle annettava jäljennös ja jossa ilmoitettiin erien nro 1, 3, 4, 5 ja 6 myöntämisestä Trento Fruttalle. Tämän kirjeen mukaan Trento Frutta vastaanotti maksuna ensisijaisesti seuraavat määrät markkinoilta poisvedettyjä hedelmiä:

Erä nro 1 — 8 000 tonnia omenoita, tai vaihtoehtoisesti 8 000 tonnia persikoita;

Erä nro 3 — 20 000 tonnia appelsiineja tai vaihtoehtoisesti 8 500 tonnia omenoita taikka 8 500 tonnia persikoita;

Erä nro 4 32 000 tonnia appelsiineja tai vaihtoehtoisesti 13 000 tonnia omenoita taikka 13 000 tonnia persikoita;

Erä nro 5 18 000 tonnia omenoita tai vaihtoehtoisesti 18 000 tonnia persikoita;

Erä nro 6 45 000 tonnia appelsiineja tai vaihtoehtoisesti 18 000 tonnia omenoita taikka 18 000 tonnia persikoita.

18 Komissio osoitti 13.3.1996 AIMA:lle kirjeen nro 11832, jossa se ilmoitti AIMA:lle, että se oli myöntänyt erän nro 2 Lomalle 13 500 tonnin omenaerän poissiirtämistä vastaan.

19 AIMA on asetuksen N:o 228/96 mukaisesti ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin komission kirjeiden nro 10663 ja 11832 täytäntöönpanemiseksi 21.3.1996 päivätyllä yleisohjeella nro 93/96, jossa toistettiin komission kirjeiden sisältö.

20 Komissio teki 14.6.1996 päätöksen C (96) 1453 asetuksessa N:o 228/96 säädetystä hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle (jäljempänä 14.6.1996 tehty päätös). Tämän päätöksen toisen perustelukappaleen mukaan tarjouskilpailun ratkaisemisen jälkeen kyseisten markkinoilta poisvedettyjen tuotteiden määrät olivat vähäisiä tarvittaviin määriin verrattuna, koska markkinoilta poisvetämismenettely oli melkein päättynyt. Toimenpiteen päätökseen saattamiseksi oli siten välttämätöntä, että tarjouskilpailun voittaneet yritykset saattoivat halutessaan ottaa maksuksi omenoiden ja appelsiinien tilalle muita markkinoilta vedettyjä tuotteita ennalta määrättävässä suhteessa, joka riippui kyseisten tuotteiden jalostusarvojen vastaavuudesta.

21 Edellä mainitun 14.6.1996 tehdyn päätöksen 1 artiklassa määrätään, että markkinoilta poisvedetyt tuotteet annetaan tarjouskilpailun voittaneille yrityksille (eli Trento Fruttalle ja Lomalle) niiden näin vaatiessa seuraavien vastaavuuskerrointen mukaan:

a) 1 tonni persikoita 1 tonnista omenoita,

b) 0,667 tonnia aprikooseja 1 tonnista omenoita,

c) 0,407 tonnia persikoita 1 tonnista appelsiineja,

d) 0,270 tonnia aprikooseja 1 tonnista appelsiineja.

22 Tämä päätös osoitettiin Italian tasavallalle, Ranskan tasavallalle, Kreikan tasavallalle ja Espanjan kuningaskunnalle.

23 Komissio teki 22.7.1996 päätöksen C (96) 1916 asetuksen N:o 228/96 mukaisesta hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle (jäljempänä 22.7.1996 tehty päätös). Tämän päätöksen kolmannen perustelukappaleen mukaan saatavilla olevien persikoiden ja aprikoosien määrä ei ole riittävä toimenpiteen loppuunsaattamiseksi, ja omenoiden, jotka tarjouskilpailun voittajien oli saatava, korvaaminen nektariineilla olisi tarkoituksenmukaista.

24 Edellä mainitun 22.7.1996 tehdyn päätöksen 1 artiklassa määrätään, että markkinoilta poisvedetyt tuotteet annetaan Trento Fruttalle ja Lomalle niiden

sitä vaatiessa seuraavan vastaavuuskertoimen mukaan: 1,4 tonnia nektariineja 1 tonnista omenoita.

25 Tämä päätös osoitettiin Italian tasavallalle.

26 Kantaja vaati Tribunale amministrativo regionale del Laziossa nostetussa kanteessaan, joka annettiin tiedoksi 24.7.1996 AIMA:lle, AIMA:n edellä mainitun yleisohjeen nro 93/96 kumoamista.

27 Komission maataloudesta vastaavassa pääosastossa (PO VI) kantajan pyynnöstä järjestetyssä kokouksessa kantaja esitti vastalauseensa omenoiden ja appelsiinien korvaamisesta muilla hedelmillä, minkä komissio oli hyväksynyt, ja kantajalle annettiin jäljennös 14.6.1996 tehdystä päätöksestä.

28 Kantaja toimitti 2.8.1996 komissiolle Padovan yliopiston Dipartimento Territorio e Sistemi Agroforestalin tekemän erityisselvityksen nro 94, joka koski tiettyjen hedelmien taloudellisia vastaavuuskertoimia niitä mehuksi jalostettaessa.

29 Komissio teki 6.9.1996 päätöksen C (96) 2208 asetuksen N:o 228/96 mukaisesta hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle 14.6.1996 tehdyn päätöksen muuttamisesta (jäljempänä 6.9.1996 tehty päätös). Tämän päätöksen toisen perustelukappaleen mukaan Kaukaasian väestöille toimitettaviin hedelmämehuihin käytettävien omenoiden ja appelsiinien sekä toisaalta näiden toimitusten maksuksi markkinoilta poisvedettyjen persikoiden tasapainoisempi korvaaminen koko persikoiden poisvetämisajanjaksona edellyttää 14.6.1996 tehdyllä päätöksellä vahvistettujen kertoimien

muuttamista. Uusia kertoimia sovellettaisiin ainoastaan tuotteisiin, joita tarjouskilpailun voittajat eivät olleet saaneet maksuna toimituksista.

30 Edellä mainitun 6.9.1996 tehdyn päätöksen 1 artiklalla 14.6.1996 tehdyn päätöksen 1 artiklan a ja c alakohtaa muutettiin seuraavalla tavalla:

"a) 0,914 tonnia persikoita yhdestä tonnista omenoita

— —

c) 0,372 tonnia persikoita [yhdestä] tonnista appelsiineja".

31 Tämä päätös osoitettiin Italian tasavallalle, Ranskan tasavallalle, Kreikan tasavallalle ja Espanjan kuningaskunnalle.

32 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.11.1996 jättämällään kannekirjelmällä nostanut kumoamiskanteen 6.9.1996 tehdystä päätöksestä. Tämä asia rekisteröitiin numerolla T-191/96.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi asiassa T-191/96 R, CAS Succhi di Frutta vastaan komissio, 26.2.1997 antamallaan määräyksellä (Kok. 1997, s. II-211) 6.9.1996 tehdyn päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan vaatimuksen, jonka kantaja oli esittänyt 16.1.1997.

34 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 9.4.1997 jättämällään kannekirjelmällä nostanut kumoamiskanteen 22.6.1996 tehdystä päätöksestä vedoten siihen, että se oli saanut jäljennöksen kyseisestä päätöksestä vasta 30.1.1997 välitoimimenettelyn yhteydessä. Tämä asia rekisteröitiin numerolla T-106/97.

35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hylkäsi 20.3.1998 antamallaan määräyksellä Allione Industria Alimentaire SpA:n välitulohakemuksen, jossa tämä pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia asiassa T-191/96 (Kok. 1997, s. II-575).

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja yhdisti 14.10.1998 antamallaan määräyksellä asiat T-191/96 ja T-106/97 suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.

37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn esittelevän tuomarin esityksestä ryhtymättä asian selvittämistoimiin. Se kehotti kuitenkin komissiota ilmoittamaan kirjallisesti ennen istuntoa, kuinka suuret interventioelinten omenavarastot olivat tosiseikkojen tapahtumishetkellä. Komissio noudatti kehotusta määräajassa. Istunto pidettiin 10.2.1999.

Vaatimukset

38 Kantaja vaatii asiassa T-191/96, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 6.9.1996 tehdyn päätöksen, jolla muutettiin 14.6.1996 tehtyä päätöstä;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 Kantaja vaatii asiassa T-106/97, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 22.7.1996 tehdyn päätöksen,

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

40 Komissio vaatii molemmissa asioissa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asia T-191/96

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

41 Komissio katsoo, että kanne on jätettävä tutkimatta ensinnäkin sen vuoksi, että 6.9.1996 tehty päätös ei koske kantajaa suoraan ja erikseen, ja toiseksi sen vuoksi, että kantajalla ei ole intressiä päätöksen kumoamiseen.

42 Komissio korostaa, että kantaja ei riitauta tarjouskilpailun ratkaisua niiden erien osalta, joista se oli esittänyt tarjouksen. Komissio katsoo, että käsiteltävänä olevassa riidanalaisessa päätöksessä ei ole määrätty omenoiden ja appelsiinien korvaamisesta persikoilla vaan siinä ainoastaan muutetaan näiden hedelmien vastaavuuskertoimia, koska hedelmien korvaaminen toisilla oli hyväksytty 14.6.1996 tehdyssä päätöksessä.

43 Lisäksi komission mukaan se, että tarjouskilpailun voittajat hyötyvät vastaavuuskertoimista enemmän tai vähemmän, voi koskea erikseen ainoastaan tarjouskilpailun voittajia. Kantajan tilanne 6.9.1996 tehdyn päätöksen suhteen ei millään tavalla eronnut kyseisellä alalla toimivan yhdenkään sellaisen muun toimijan tilanteesta, joka ei ollut tarjouskilpailun voittaja (ks. mm. asia T-183/94, Cantina cooperativa fra produttori viniviticoli di Torre di Mosto v. komissio, määräys 29.6.1995, Kok. 1995, s. II-1941, 49 kohta).

44 Oikeuskäytäntö, joka koskee tarjouskilpailumenettelyn riitauttamista ja erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 92/78, Simmenthal vastaan komissio, 6.3.1979 antama tuomio eivät komission mukaan ole asian kannalta merkityksellisiä. Sen mukaan 6.9.1996 tehty päätös on riippumaton tarjouskilpailua

koskeneesta ilmoituksesta, ja se on tehty tarjouskilpailun, jota päätöksellä ei muuteta millään tavalla, ratkaisemisen jälkeen. Tarjouskilpailun voittajien tarjouksessa maksuksi pyydetty omenamäärä oli pienin. Näin ollen kantajan osallistuminen kyseiseen tarjouskilpailuun ei asettanut häntä 6.9.1996 tehdyn päätöksen osalta erityisasemaan muihin kolmansiin verrattuna.

45 Komissio toteaa, että pelkästään sen vuoksi, että jokin toimi saattaa vaikuttaa kyseisillä markkinoilla vallitseviin kilpailuolosuhteisiin ei jokaista taloudellista toimijaa, joka jollain tavalla kilpailee sellaisen toimijan kanssa, jolle toimenpide on osoitettu, voida katsoa henkilöksi, jota toimi koskee suoraan ja erikseen (yhdistetyt asiat 10/68 ja 18/68, Eridania v. komissio, tuomio 10.12.1969, Kok. 1969, s. 459, 7 kohta).

46 Lisäksi, koska riitautetulla päätöksellä muutettiin 14.6.1996 tehdyllä päätöksellä vahvistettuja vastaavuuskertoimia kantajan toivomaan suuntaan, kantajalla ei komission mukaan ole intressiä vaatia päätöksen kumoamista, koska kumoamisen johdosta aikaisemmat kertoimet otettaisiin uudelleen käyttöön (ks. asia T-6/95 R, Cantine dei colli Berici v. komissio, määräys 15.3.1995, Kok. 1995, s. II-647, 29 kohta ja asia T-6/95, Cantine dei colli Berici v. komissio, määräys 29.6.1995, 46 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

47 Komissio korostaa, että kantaja olisi voinut kohdistaa esittämänsä kanneperusteet 14.6.1996 tehtyyn päätökseen, joka oli sille epäedullisempi, mutta jota se ei riitauttanut määräajassa.

48 Kantaja katsoo, että riitautettu päätös koskee sitä suoraan. Riitautettu päätös koskee sitä myös erikseen ensinnäkin sen perusteella, että se oli tarjouksentekijä (em. asia Simmenthal v. komissio, tuomion 25 ja 26 kohta) ja toiseksi siksi, että se on kärsinyt erittäin vakavan taloudellisen vahingon, koska sen kilpailijoille on annettu maksuna toimituksista korvaavia hedelmiä liiallisessa määrin. Se

korostaa, että riidanalainen päätös annettiin sen jälkeen, kun komissio oli tutkinut koko tilanteen uudelleen kantajan vaatimuksesta.

49 Kantaja katsoo myös, että sillä on edelleen intressi saada riidanalainen päätös kumotuksi, vaikka tarjouskilpailu, joka oli ratkaistu sen kilpailijoiden hyväksi, oli jo pantu täytäntöön (em. asia Simmenthal v. komissio, 32 kohta).

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

50 EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kumoamiskanteen hänelle osoitetusta päätöksestä taikka päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee sitä suoraan ja erikseen.

51 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätös koskee tämän säännöksen mukaisessa merkityksessä erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun tämä päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista minkä vuoksi ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin ne, joille päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 199; Kok. Ep. I, s. 181; ks. esim. asia T-86/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag Lloyd Fluggesellschaft v. komissio. tuomio 11.2.1999, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

52 Tässä asiassa on selvää, että kantaja on osallistunut eriä nro 1 ja 2 koskevaan tarjouskilpailuun ja että erä 1 on myönnetty Trento Fruttalle.

53 Komissio ei sitä paitsi riitauta sitä, että sen 6.3.1996 päivätty kirje nro 10663 sisältää seikkoja, jotka eivät vastaa asetuksen N:o 228/96 mukaisen tarjouskilpailuilmoituksen ehtoja, koska kirjeessä säädetään omenoiden ja appelsiinien korvaamisesta persikoilla maksuksi Trento Fruttan toimituksista. Kirjeellä muutetaan siten eri eriä koskevia maksutapoja.

54 Eri erille määrättyjen maksutapojen muutos vahvistettiin 14.6.1996 tehdyllä päätöksellä kaikkien tarjouskilpailun voittajien osalta. Kantaja pyysi tämän jälkeen komissiota tutkimaan tämän päätöksen uudelleen. Kantaja ja PO VI:n virkamiehet pitivät kokouksen tämän vuoksi 26.7.1996, jonka jälkeen kantaja toimitti komissiolle teknisen selvityksen nro 94 (edellä 27—28 kohta).

55 Komission tietoon tulleiden uusien seikkojen ja koko tilanteen uudelleenarvioinnin perusteella, joka koski sen yksiköiden toteamaa persikan hintatasoa elokuun puolessa välissä 1996 yhteisön markkinoilla (ks. PO VI:n työasiakirja, vastineen liite 12), komissio teki 6.9.1996 riidanalaisen päätöksen, jossa määrättiin uusista vastaavuuskertoimista yhtäältä persikoiden ja toisaalta omenoiden sekä appelsiinien välillä.

56 Tämän vuoksi riidanalaista päätöstä on pidettävä kantajan vaatimuksesta tehtynä erillisenä päätöksenä, jonka perusteena ovat uudet seikat, ja siinä muutetaan tarjouskilpailun ehtoja, koska siinä määrätään omenoiden ja appelsiinien korvaamisesta persikoilla eri vastaavuuskertoimin maksuna tarjouskilpailun voittajille, ja näin siitä huolimatta, että asianosaiset ovat tällä välin olleet yhteydessä toisiinsa.

57 Näin ollen on syytä todeta, että riidanalainen päätös koskee kantajaa erikseen. Päätös koskee kantajaa erikseen ensinnäkin tarjouksentekijänä, jonka tarjousta ei ole hyväksytty, siltä osin että komissio on myöhemmin muuttanut yhtä tarjouskilpailun merkittävistä ehdoista, eli ehtoa kyseisten toimitusten maksutavasta.

Tarjouksentekijää ei nimittäin koske ainoastaan komission se päätös, jossa päätetään tarjouskilpailuilmoituksen johdosta esitetyn jokaisen tarjouksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä (em. asia Simmenthal v. komissio, tuomion 25 kohta). Tarjouksentekijällä säilyy myös sitä erikseen koskeva intressi valvoa, että tarjouskilpailuilmoituksessa esitettyjä ehtoja noudatetaan tarjouskilpailun täytäntöönpanossa. Koska komissio ei tarjouskilpailuilmoituksessaan ollut ilmoittanut siitä, että tarjouskilpailun voittajilla on mahdollisuus saada maksuna toimituksistaan muita hedelmiä kuin mitä oli määrätty, kantajalla ei ollut mahdollisuutta tehdä erilaista tarjousta kuin minkä se oli esittänyt, ja sillä ei siten ollut samanlaista mahdollisuutta kuin Trento Fruttalla.

58 Toiseksi riidanalainen päätös koskee tälle asialle erityiset olosuhteet huomioon ottaen erikseen kantajaa, koska päätös tehtiin sen vaatimuksesta tehdyn kokonaistilanteen uudelleenarvioinnin jälkeen muun muassa niiden lisätietojen perusteella, jotka se oli esittänyt komissiolle.

59 Riidanalainen päätös koskee kantajaa myös suoraan, sikäli kuin komissio ei ole jättänyt kansallisille viranomaisille harkinnanvaraa tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten menettelysääntöjen osalta (yhdistetyt asiat 41/70, 42/70, 43/70 ja 44/70, International Fruit Company v. komissio, tuomio 13.5.1971, Kok. 1971, s. 411, 25—28 kohta).

60 Väite siitä, että kantaja ei ole riitauttanut 14.6.1996 tehtyä päätöstä määräajassa, on hylättävä, sillä riidanalaista päätöstä ei voida pitää pelkästään 14.6.1996 tehdyn päätöksen vahvistavana päätöksenä. Kuten edellä on mainittu, komissio hyväksyi kantajan vaatimuksesta sen, että komission 14.6.1996 tehtyä päätöstä tarkastellaan uudelleen, ja riidanalainen päätös tehtiin uudelleentarkastelun perusteella. Riidanalaisessa päätöksessä vahvistetaan erilaiset vastaavuuskertoimet, ja se perustuu uusiin seikkoihin. Näin ollen kantajan kannetta ei voida jättää tutkimatta tällä perusteella (ks. asia T-82/92, Cortes Jimenez ym. v. komissio, tuomio 3.3.1994, Kok. H. 1994, s. II-237, 14 kohta; asia T-331/94, IPK v. komissio, tuomio 15.10.1997, Kok. 1997, s. II-1665, 24 kohta; asia T-130/96, Aquilino v. neuvosto, tuomio 8.7.1998, Kok. H. 1998, s. II-1017, 34 kohta ja

asia T-100/96, Vicente Nuñez v. komissio, tuomio 21.10.1998, Kok. H. 1998, s. II-1779, 37—42 kohta).

61 On myös hylättävä väite, jonka mukaan kantajalla ei ole intressiä vaatia kumoamista, koska riidanalaisen päätöksen kumoamisen ainoana seurauksena olisi, että 14.6.1996 tehdyssä päätöksessä määrätyt, kantajalle epäedullisemmat kertoimet otettaisiin uudelleen käyttöön.

62 Tämän kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä arvioitaessa ei voida olettaa, että 6.9.1996 tehdyn päätöksen kumoavan tuomion ainoana seurauksena oli 14.6.1996 tehdyssä päätöksessä määrättyjen vastaavuuskerrointen käyttöönottaminen, kun otetaan huomioon EY:n perustamissopimuksen 176 artiklan (josta on tullut EY 233 artikla) mukainen komission velvollisuus ryhtyä nyt annettavan tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimiin (ks. yhdistetyt asiat 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, tuomio 26.4.1988, Asteris v. komissio, Kok. 1988, s. 2181, 27—32 kohta)

63 Joka tapauksessa edellä mainitussa asiassa Simmenthal vastaan komissio annetun tuomion 32 kohdasta ilmenee, että vaikka tarjouskilpailua koskevan ratkaisun täytäntöönpano olisi tapahtunut muiden kilpailijoiden hyväksi, tarjouksentekijällä säilyy intressi tällaisen päätöksen kumoamiseen joko sen takia, että komissio ryhtyisi asianmukaisiin toimiin sitä koskevan tilanteen oikaisemiseksi tai että komissio tekisi tulevaisuudessa asianmukaiset muutokset tarjouskilpailujärjestelmään siinä tapauksessa, että sen katsottaisiin olevan tiettyjen oikeudellisten vaatimusten vastainen. Tätä oikeuskäytäntöä voidaan soveltaa käsiteltävänä olevaan asiaan, etenkin kun on selvää, että kyseisessä tarjouskilpailuilmoituksessa tarkoitettuja toimia ei ollut vielä riidanalaisen päätöksen tekemisajankohtana kokonaisuudessaan pantu täytäntöön.

64 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on otettava tutkittavaksi.

Pääasia

65 Kantaja vetoaa 6.9.1996 tehdyn päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen, jotka koskevat: 1) asetuksen N:o 228/96 sekä avoimuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen rikkomista; 2) asetuksien N:o 1975/95 ja 2009/95 rikkomista; 3) harkintavallan väärinkäyttöä; 4) ilmeisiä arviointivirheitä; 5) EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan (josta on tullut EY 33 artikla), 40 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 34 artikla) ja edellä mainitun 18.5.1972 annetun asetuksen N:o 1035/72 rikkomista; 6) perustelujen puuttumista; 7) korvaavuusjärjestelmän ilmeistä epäasianmukaisuutta.

66 Aluksi on tutkittava ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 228/96 sekä avoimuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen rikkomista.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

67 Kantaja väittää, että koska komissio antoi suostumuksensa siihen, että tarjouskilpailun voittaja voi maksuna toimituksesta ottaa eri tuotteita kuin asetuksessa N:o 228/96 säädetään, komissio on rikkonut tätä asetusta sekä avoimuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

68 Komissio korostaa, että kyseisen lainsäädännön tarkoituksena on humanitäärisen avun toimittaminen Armenian ja Azerbaidžanin väestöille käyttämällä sellaisia tuotteita, joita interventioelimet ovat vetäneet pois markkinoilta maataloustuotteiden hintoja tukeakseen. Mahdollisuus korvata asetuksen N:o 228/96 liitteessä I mainitut hedelmät muilla markkinoilta poisvedetyillä hedelmillä seuraa näin ollen tämän asetuksen ensimmäisestä ja toisesta perustelukappaleesta sekä asetuksista N:o 1975/95 ja 2009/95.

69 Komission mukaan asetuksen N:o 228/96 ensimmäisessä ja toisessa perustelukappaleessa sekä asetuksen N:o 1975/95 toisessa perustelukappaleessa todetaan ainoastaan, että tarjouskilpailun voittajille maksuna annettavat hedelmät annetaan interventiotoimina markkinoilta poisvedettyjen hedelmien varastosta, mutta siinä ei täsmennetä, että nämä tarjouskilpailun voittajille maksuna annetut hedelmät olisi nimenomaisesti mainittava tarjouskilpailuilmoituksessa. Asetuksen N:o 1975/95 2 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen N:o 2009/95 2 artiklan 2 kohdassa ei vaadita, että interventiovarastoista annettujen hedelmien on oltava samoja kun niiden hedelmien, joita tarjouskilpailun voittajien on määrä toimittaa, vaan ainoastaan, että niiden on kuuluttava samaan "tuoteryhmään".

70 Komission mukaan tällainen velvollisuus ei ole yhteensopiva kyseessä olevaa apua saavien valtioiden todellisten tarpeiden kanssa. Siten, jos yksi valtioista tarvitsee appelsiinimehua ja jos markkinoilta ei ole vedetty pois tarpeeksi appelsiineja, on selvää, että tarjouksentekijät saavat maksun muina hedelminä. Samoin asetuksen N:o 228/96 mukaisissa erissä nro 5 ja 6 eri hedelmistä valmistettujen hillojen toimituksesta maksuna annettava hedelmä on appelsiini tai omena.

71 Komission mukaan tarjouskilpailun jälkeen maksuna saatavien hedelmien korvaamisella ei rikota yhdenvertaisen kohtelun periaatetta tai avoimuusperiaatetta, koska sillä ei ollut vaikutusta tarjouskilpailumenettelyn kulkuun. Tarjouksen tekijät ovat nimittäin kaikki kilpailleet samoin edellytyksin, eli asetuksen N:o 228/96 ja sen liitteessä I säädetyin edellytyksin. Koska hedelmät on korvattu toisilla vasta tarjouskilpailun jälkeen, tällä ei ole ollut pienintäkään vaikutusta kilpailun kulkuun.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

72 Yhteisöjen tuomioistuin on julkisia rakennusurakoita koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/305/ETY (EYVL L 185, s. 5) osalta katsonut, että kun hankintayksikkö on vahvistanut sopimuksentekoehdot, tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että kaikkien tarjousten on oltava näiden mää-

räysten mukaisia tarjousten objektiivisen vertailun varmistamiseksi (asia C-243/89, komissio v. Tanska, 22.6.1993, Kok. 1993, s. I-3353, 37 kohta ja asia C-87/94, komissio v. Belgia, tuomio 25.4.1996, Kok. 1996, s. I-2043, 70 kohta). Lisäksi on katsottu, että tarjousten vertailumenettelyn kaikissa vaiheissa on noudatettava sekä tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta että avoimuusperiaatetta sen varmistamiseksi, että kaikilla tarjoajilla on samat mahdollisuudet tarjoustensa ehtojen laatimisessa (em. asia komissio v. Belgia, tuomion 54 kohta).

73 Tätä oikeuskäytäntöä voidaan soveltaa käsiteltävänä olevaan tapaukseen. Siitä seuraa, että komissio oli velvollinen täsmentämään tarjouskilpailuilmoituksessa selvästi tarjouskilpailun kohde ja ehdot, ja että sen oli noudatettava tiukasti ilmoitettuja ehtoja, jotta kaikilla tarjoajilla olisi samat mahdollisuudet tarjoustensa laatimisessa. Komissio ei avoimuusperiaatetta loukkaamatta voinut jälkikäteen muuttaa tarjouskilpailun ehtoja eikä etenkään esitettävää tarjousta koskevia ehtoja tavalla, josta ei ole ilmoitettu itse tarjouskilpailuilmoituksessa.

74 Kuten edellä on todettu, riidanalaisen päätöksen mukaan tarjouskilpailun voittajat eli Trento Frutta ja Loma voivat ottaa maksuksi toimituksistaan muita kuin tarjouskilpailuilmoituksessa mainittuja tuotteita, eli persikoita omenoiden ja appelsiinien tilalla.

75 Tällaisesta korvaamisesta ei ilmoitettu asetuksen N:o 228/96 mukaisessa tarjouskilpailuilmoituksessa. Asetuksen liitteestä I, jota tulkitaan asetuksen N:o 2009/95 15 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti (ks. edellä 9—13 kohta), ilmenee, että tarjouskilpailun voittajat voivat ottaa maksuna toimituksistaan ainoastaan ilmoituksessa mainittuja tuotteita, eli erien 1, 2 ja 5 osalta omenia ja erien 3, 4, ja 6 osalta appelsiineja.

76 Asetuksen N:o 2009/95 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan 1 alakohdan mukaan (ks. edellä 7 kohta) tarjouksen pätevyys edellyttää, että siinä on ilmaistuna tar-

jouskilpailuilmoituksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti tarjouksen tekijän maksuksi jalostetuista tuotteista pyytämä tuotteiden määrä.

77 Omenoiden ja appelsiinien korvaaminen persikoilla maksuna kyseisistä toimituksista sekä vastaavuuskerrointen vahvistaminen hedelmien välillä muuttavat huomattavasti tarjouskilpailuilmoitusta koskevaa olennaista ehtoa, eli toimitettavien tuotteiden maksutapaa.

78 Toisin kuin komissio väittää, missään sellaisessa säädöstekstin osassa, johon se viittaa, kuten asetuksen N:o 228/96 ensimmäisessä ja toisessa perustelukappaleessa tai asetuksen N:o 1975/95 2 artiklan 2 kohdassa (ks. edellä 3 ja 12 kohta) ei anneta edes implisiittisesti mahdollisuutta tällaiseen korvaamiseen. Korvaamisesta ei myöskään ole säädetty komission esiintuoman sellaisen tilanteen varalta, jossa hedelmien määrä interventiovarastoissa on riittämätön tai jossa tarjouskilpailun voittajille maksuna annetut hedelmät kuuluvat "samaan tuoteryhmään" kuin niiden toimittamat tuotteet.

79 Riidanalaisessa päätöksessä ei määrätä ainoastaan omenoiden ja appelsiinien korvaamisesta persikoilla, vaan siinä vahvistetaan vastaavuuskertoimet viittaamalla tarjouskilpailun jälkeisiin seikkoihin, eli kyseisten hedelmien hintaan markkinoilla elokuun puolivälissä 1996, vaikka näiden seikkojen huomioon ottamisesta tarjouskilpailun jälkeen kyseisiin toimituksiin sovellettavien maksutapojen määrittelemiseksi ei määrätä tarjouskilpailuilmoituksessa.

80 Lisäksi komission oikeudenkäynnissä toimittamilla tiedoilla (ks. vastineen liite 3 ja komission vastaus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin) ei voida perustella sitä, että tarjouskilpailuilmoituksessa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanon esteenä oli, että riidanalaisen päätöksen tekemisen ajankohtana interventiovarastoissa ei ollut omenoita.

81 Jos sellaisten omenoiden, jotka voidaan vetää pois markkinoilta, saatavuus yhteisön tasolla on ollut näin heikko, komission olisi avoimuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamiseksi pitänyt tarjouskilpailuehdotuksessa määrätä ehdoista, jotka koskivat kyseisten toimitusten maksuksi esitettyjen hedelmien korvaamista toisilla. Mikäli nämä ehdot puuttuvat, sen olisi pitänyt järjestää uusi tarjouskilpailumenettely.

82 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisella päätöksellä on rikottu asetuksen N:o 228/96 mukaista tarjouskilpailuilmoitusta sekä avoimuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, ja että se on näin ollen kumottava ilman, että on tarpeen ratkaista muut kantajan esittämät kanneperusteet.

Asia T-106/97

83 On selvitettävä, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

84 Komission mielestä 9.4.1997 nostettu kanne on nostettu perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrätyn määräajan, joka sen mukaan alkoi kulua 31.10.1996, päättymisen jälkeen.

85 Kantaja on komission mukaan tullut tietoiseksi 22.7.1996 tehdyn päätöksen sisällöstä 31.10.1996 Tribunale amministrativo regionale del Laziossa pidetyssä istunnossa. Tuona päivänä (ja AIMA:n kirjelmän mukaan jopa kymmenen päivää ennemmin, eli 21.10.1996), AIMA liitti tuossa tuomioistuimessa vireillä olleen

asian asiakirjoihin 23.7.1996 päivätyn komission kirjeen nro 29903 (asiassa T-106/97 annetun vastineen liite 11). Tässä kirjeessä toistettiin 22.7.1996 tehdyn päätöksen sisältö ja erityisesti omenoiden ja nektariinin välinen vastaavuuskerroin. Päätösteksti oli myös otettu kirjeen liitteeksi.

86 Komission mukaan kantaja on asiassa T-191/96 (12 kohta) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.11.1996 jättämällään kannekirjelmällä nostamassaan kanteessa väittänyt tienneensä, että 22.7.1996 oli tehty komission päätös, jolla laajennettiin hedelmien "korvattavuutta" verrattuna 14.6.1996 tehtyyn päätökseen. Kantaja on komission mukaan myös osoittanut, että se tiesi 22.7.1996 tehdyn päätöksen sisällön, koska se viittasi kanteen 23 kohdassa asiassa T-191/96 nimenomaisesti "kyseisiin hedelmiin (yhtäältä omenat ja appelsiinit, toisaalta persikat, aprikoosit ja nektariinit)."

87 Se, että kantaja ei ollut pyytänyt jäljennöstä edellä mainitusta 23.7.1996 päivätystä kirjeestä nro 29903 Tribunale amministrativo regionale del Laziossa vireillä olleessa oikeudenkäynnissä, ja että se ei ollut huolehtinut tämän asiakirjan saamisesta, vaikka se oli nostanut kanteen AIMA:aa vastaan kyseisestä tarjouskilpailusta, on komission mielestä törkeää huolimattomuutta, ja kyseiseen seikkaan ei voida vedota kanteen nostamista koskevan määräajan laiminlyönnin perustelemiseksi kyseisessä asiassa.

88 Vaikka kantaja ei tosiasiassa olisi saanut tietoonsa 22.7.1996 tehdyn päätöksen tekstiä kokonaisuudessaan, sen olisi komission mukaan joka tapauksessa pitänyt pyytää se virallisesti komissiolta (asia T-12/90, Bayer v. komissio, tuomio 29.5.1991, Kok. 1991, s. II-219; asia C-102/92, Ferrerie Acciaierie Sarde v. komissio, määräys 5.3.1993, Kok. 1993, s. I-801, 17 kohta ja sitä seuraavat kohdat ja asia T-468/93, Frinil v. komissio, määräys 10.2.1994, Kok. 1994, s. II-33, 31 kohta ja sitä seuraavat kohdat)

89 Kantaja esittää, että se on saanut tietoonsa 22.7.1996 tehdyn päätöksen sisällön silloin, kun komissio esitti vastineensa asiassa T-191/96, eli 30.1.1997.

90 Kantaja esittää, että se oli PO VI:n virkamiesten kanssa 26.7.1996 pidetyn kokouksen aikana nimenomaisesti pyytänyt tietoja mahdollisesta päätöksestä, jolla olisi laajennettu tarjouskilpailuilmoituksessa määrättyjen hedelmien korvaamismahdollisuutta. Se ei kuitenkaan saanut minkäänlaista täsmennystä läsnäolleilta virkamiehiltä.

91 Vaikka AIMA:n vastineen, jonka se oli jättänyt italialaisessa hallintotuomioistuimessa vireillä olleen oikeudenkäynnin yhteydessä, liitteessä mainittiin edellä mainittu 23.7.1996 päivätty kirje nro 29903, kantaja ei ollut saanut siitä jäljennöstä eikä se ollut sitä pyytänyt, koska se katsoi, että kyseessä oli samankaltainen kirje kuin ne muut, jotka koskivat omenoiden ja appelsiinien korvaamista persikoilla ja aprikooseilla. AIMA:n huomautuksissa ei sitä paitsi millään tavalla viitattu 22.7.1996 tehtyyn päätökseen eikä sitä myöskään tuotu esiin 31.10.1996 pidetyssä istunnossa.

92 Kantajan mukaan AIMA oli 5.9.1997 päivätyssä kirjeessään, jolla se vastasi kantajan tiedusteluun, maininnut, että sen asiakirjoissa ei ollut sellaista "komission päätöstä, joka olisi tehty 22.7.1996" (vastauskirjelmän liite 3 asiassa T-106/97).

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

93 Kantaja on kanteensa 12 kohdassa asiassa T-191/96 vahvistanut, että se oli 26.7.1996 pidetyssä kokouksessa (ks. edellä 27 kohta) saanut tietoonsa, että komissio oli kahdella eri päätöksellä, joista ensimmäinen oli tehty 14.6.1996 ja toinen 22.7.1996, antanut tarjouskilpailun voittajille mahdollisuuden antaa kyseessä olevien toimitusten maksuksi muita kuin tarjouskilpailuilmoituksessa määrättyjä hedelmiä, ja viimeksi mainitussa päätöksessä, jota ei ollut annettu tiedoksi kantajalle, oli sen mukaan "vielä laajennettu korvaamismahdollisuutta".

94 Tästä seuraa, että kantaja on 26.7.1996 saanut tietoonsa, että komissio oli 22.7.1996 tehnyt päätöksen, jossa laajennettiin 14.6.1996 tehdyssä päätöksessä määrättyä mahdollisuutta korvata omenat ja appelsiinit muilla hedelmillä.

95 AIMA oli Tribunale amministrativo regionale del Lazioon (vastauskirjelmän liite 4 asiassa T-191/96) jätetyssä vastineessaan täsmentänyt seuraavaa:

"On selvää, että riitautetut muuntokertoimet niiden hedelmien (omenat, appelsiinit, persikat, aprikoosit ja nektariinit) välillä, joita on käytetty maksuna Trento Fruttan ja Loman toimituksista, perustuvat yhteisön päätöksiin (ks. 20.6.1996 päivätty kirje nro 24700 ja 23.7.1996 päivätty kirje nro 29903), joita AIMA:n oli sovellettava ja joista sen oli ilmoitettava asianosaisille."

96 Tässä vastineessa mainitaan, että 23.7.1996 päivätty kirje nro 29903 on sen liitteenä. Sitä, että kirjeessä toistetaan 22.7.1996 tehdyn komission päätöksen sisältö, ei ole riitautettu.

97 Suullinen käsittely Tribunale amministrativo regionale del Laziossa pidettiin 31.10.1996.

98 Tämän johdosta kantaja on viimeistään 31.10.1996 saanut tietoonsa ainakin sen seikan, että komissio oli tehnyt päätöksen, jossa annetaan mahdollisuus korvata Trento Fruttan ja Loman toimituksista maksuksi annettavat hedelmät nektarii-

neilla, ja että tämän päätöksen sisältö oli toistettu 23.7.1996 päivätyssä komission kirjeessä nro 29903.

99 Tätä toteamusta tukee se, että kantaja viittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.11.1996 jätetyn kanteensa 23 kohdassa asiassa T-191/96 mahdollisuuteen korvata tarjouskilpailuilmoituksessa määrätyt hedelmät nektariineilla.

100 Vaikka kantaja, kuten se väittää, ei olisi saanut tietoonsa 22.7.1996 tehdyn päätöksen tekstiä kokonaisuudessaan aikaisemmin kuin 30.1.1997 eli päivänä jolloin vastine, johon tämä päätös oli liitetty, asiassa T-191/96 jätettiin, on huomautettava, että yhteisöjen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen, joka saa tiedon itseään koskevasta toimesta, on pyydettävä teksti kokonaisuudessaan kohtuullisessa ajassa (em. asia Ferriere Acciaierie Sarde v. komissio, määräyksen 18 kohta)

101 Käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole osoitettu, että kantaja olisi pyytänyt komissiota toimittamaan sille 22.7.1996 tehdyn päätöksen tekstiä 26.7.1996 pidetyn kokouksen jälkeen tai sen jälkeen kun AIMA oli 21.10.1996 jättänyt vastineensa Tribunale amministrativo regionale del Lazioon, tai edes sen jälkeen kun edellä mainitussa tuomioistuimessa oli 31.10.1996 pidetty suullinen käsittely.

102 Näin ollen kantaja ei voi väittää, että määräaika kanteen nostamiselle on alkanut kulua 30.1.1997. Edellä esitetystä ilmenee, että kohtuullinen aika 22.7.1996 tehdyn päätöksen koko tekstin pyytämiselle oli selvästi kulunut paljon ennen tuota ajankohtaa.

103 Tämän vuoksi kanne, joka on nostettu 9.4.1997, on nostettu liian myöhään, ja se on siten jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

104 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaan jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen on muutoin erityisiä syitä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.

105 Koska komissio on hävinnyt asian T-191/96 ja koska kantaja on vaatinut sitä korvaamaan oikeudenkäyntikulut, komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa. Välitoimimenettelyn osalta asiassa T-191/96 R ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo sen presidentin 26.2.1997 antaman määräyksen perusteella, että asianosaiset vastaavat siinä omista kuluistaan.

106 Koska kantaja sitä vastoin on hävinnyt asian T-106/96 ja koska komissio on vaatinut sitä korvaamaan oikeudenkäyntikulut, kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Komission 6.9.1996 tekemä päätös C (96) 2208 kumotaan.**

2) **Kanne asiassa T-106/97 jätetään tutkimatta.**

3) **Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa T-191/96. Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-191/96 R. Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa T-106/97.**

Potocki Bellamy Meij

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä lokakuuta 1999.

H. Jung A. Potocki

kirjaaja toisen jaoston puheenjohtaja